

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832651296/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

legende til at løbe omkaps som et Par Born. Og de lo, naar de snublede, og de lo, naar Ellen skrog af Angst for en tykmavet Snog.

Forpustet naaede de Dalen. Han havde fanget hende, og Arm i Arm gik de langsomt hen over Eugene mod Broen over den lille Aa. Der standsede de, og Ellen gav sig til at raabe paa Ekkot, som svarede langt borte; og de lod deres Kælenavne lyde gennem Dalen.

Eller de gik i Skoven, bort fra den bandede Vei ind langs uveisomme Stier, hvor Brombær spærrede for deres Fodder og Buskenes Grene slog imod deres Kinder. Da blev de ved at gaa og gaa under de grønne Træer, og de vidste aldrig, hvorlangt. Thi de havde altid, mens de gik, tusind Spørgsmaal og tusind Svar.

Saa kom de til et Træ, hvis Rod var dækket af blødt-fristende Mos. De satte sig ved Siden af hinanden, og pludselig grebne af Tykningens dybe Fred, holdt de op med at tale. De sad kun nær hinanden. Og deres Hænder mødtes.

Men pludselig slog Ellen Øinene ned, og læmpeligt tog hun sin Haand . . . Og paa en Gang sad de begge forlegne uden at sé paa hinanden, grebne ved Stedets dybe Fred.

Saa reiste de sig, og uden at tale gik de ind gennem Skoven, hvor det begyndte at mørkne.

Skumringens blaalige Taage slørede Træernes Omrids, og ned fra Kronerne sank Tusmørkets